

in de roos

Jaargang 10
Oktober 2024

Reacties kunnen naar johanne.pvda@ziggo.nl

Inhoud

Onderwerpen voor u uit de politieke agenda?

Stel deze!

Donatie aan de afdeling

door Lucia Bakker secretaris bestuur

Geef uw mening en /of commentaar

door aan Johanne Hendriks

Volgt u ons?

door de redactie

Niet tegenover elkaar maar met elkaar

door Ed Bausch

Gedachten aan Zee

door Jan P. Stomps

Stuk rood vlees in de publieke arena

door Jan Keijsper

Minder vaak naar Verwegistan

van Jaap Sterk

Journalist Peter d'Hamecourt

door Kees de Bakker

Onderwerpen voor u uit de politieke agenda?

Eerst meekijken en luisteren?

Open www.raadbergen-nh.nl!

Onderwerpen? Vragen?

Stel deze gerust aan de redactie.

U krijgt meteen antwoord.

Donatie aan de afdeling

door Lucia Bakker bestuur

Wilt u onze afdeling Bergen steunen met

een extra geldelijke bijdrage?

Heel fijn en welkom, bijvoorbeeld voor

extra activiteiten als koffieochtenden

en themabijeenkomsten. Dank daarvoor!

Onze bankrekening

NL17 Rabo 0315979674

t/n van afdeling Bergen NH PvdA

Geef uw mening en/of commentaar

door aan Johanne Hendriks

Kijk voor meer informatie ook op

www.raadbergen-nh.nl

Bent u geen lid van de PvdA en

leest u deze nieuwsbrief toch

U kunt zich aanmelden bij

johanne-pvda@ziggo.nl

Volgt u ons?

[Pvda afd. Bergen | Facebook](#)

[Partij van de Arbeid \(@PvdA\) / Twitter](#)

[Partij van de Arbeid \(PvdA\) - YouTube](#)

[Partij van de Arbeid | Flickr](#)

Voor de meest actuele informatie over de

PvdA afdeling Bergen open onze website

voor het laatste nieuws

<https://bergen.pvda.nl/>

De fractie ziet uit naar leden die willen

meedenken aan het gedachtegoed van de

sociaal democratie. Komt u eens langs?

Eerst mailen of bellen voor meer informatie?

johanne.pvda@ziggo.nl - 0651980614.

Niet tegenover elkaar maar met elkaar

door Ed Bausch

Soms vind je iets, nadat je wist waar je moest

zoeken. Soms vind je iets bij toeval.

Maar hoe en wanneer vindt onze partij, wellicht

samen met Groen Links of met nog meer huidige

oppositiepartijen een weg om radicaalrechts of

te ver uit het centrum doorgeslagen

centrumrechts zodanig te afficheren dat

kiezers zien dat een weg via centrumlinks

duurzamer en vooral fatsoenlijker resultaat kan

geven voor iedereen? Vooral zonder dat groepen

in de samenleving zo naar en destructief tegenover elkaar komen te staan? Dat er weer een gevoel kan ontstaan, in het land, in onze gemeente, dat je toch echt samen moet werken voor een vredige en duurzame toekomst? Hoe? Heb ik een idee, hebben jullie een idee? Ik hoor het graag en het bestuur hoort het graag. Want geleidelijk zetten we ons aan het traject naar de verkiezing van een nieuwe gemeenteraad in maart 2026. En om meer zetels in de raad te bemachtigen dan nu moeten er kiezers het gevoel krijgen: "Ja, laat ik maar een rondje rood kleuren bij iemand van de PvdA, of iemand van Groen Links, of een persoon die het stembiljet wil staan voor een combi-lijst PvdA/Groen Links." Je kunt boos zijn op iemand die radicaal rechts stemt. Je kunt ook proberen te begrijpen, waarom ze afgedwaald zijn van onze partij(en). Ja, Wilders heeft in zijn verkiezings- A4tje op sociaal terrein items staan, die des PvdA waren of zijn. Zou het niet zo zijn dat het bij hem alleen maar lokkertjes zijn? Zou het niet zo zijn dat zijn kiezers het niet erg vinden dat hij liegt of onhaalbaar zwaar inzet om gewoon maar de helft te bereiken van wat hij roept? Dat kiezers er niet meer op vertrouwen dat onze partij iets kan doen om migratie overzichtelijker te organiseren, het eerlijke verhaal te vertellen (verreweg de meeste migratie is immers arbeidsgerelateerd)? Om echt iets aan sociale woningbouw te doen? Om de weg naar de broodnodige duurzaamheid veel eerlijker te plaveien dan nu, nu de subsidies gaan naar degenen die het niet nodig hebben straks voordeel oplevert, juist ook voor mensen met een smalle beurs? Wat moet onze partij dan doen, om maar de helft binnen te halen van wat we willen? Ook extreme dingen roepen? Ook liegen? Of is er een andere weg? De fatsoenlijke weg, niet de weg van 'schijf aan alles'?

Het lijkt er op en ik begrijp dat, dat mensen denken dat onze partij niet in staat is om knopen te ontwarren, om ingewikkeldheid te doorbreken, om een weg mogelijk te maken die velen willen mee bewandelen. Dat ze denken dat onze partij de ontstane ingewikkeldheid niet kan doorbreken op het terrein van migratie, van sociale woningbouw, van duurzaamheid, van... Want alles is zo gruwelijk ingewikkeld geworden. Een oerwoud van instanties die elkaar beconcurreren, tegenspreken of wat ook. Zou het niet zo zijn dat velen best mee willen gaan in ons verhaal als ze maar geloven in het perspectief, in ontwarren van ingewikkelde knopen? Onze partij heeft daar heel lang helemaal niet in uitgeblonken, helaas, in overtuigingskracht en daadkracht. Naar mijn idee zijn ook onze volksvertegenwoordigers vaak dolend in het oerwoud van instituties en belangenorganisaties. Kiezers willen, naar mijn idee iets anders zien en horen, op de eerste plaats in de Tweede kamer, maar ook in de Staten van de Provincies, in de Gemeenteraden. Wat voor keiharde haalbare doelen kunnen wij formuleren om de verkiezingen mee in te gaan? Om kiezers in Camperduin of Egmond Binnen en alles daartussen weer bij ons te krijgen? Een paar heldere doelen per kern? Het bestuur hoort het graag. Stuur je gedachte maar! Het mag naar edbausch@planet.nl of het afdelingssecretariaat.

Gedachten aan Zee

door Jan P. Stomps

"Democratie is op zichzelf geen ideologisch standpunt: ze is het podium waar de strijd tussen ideologische waarden plaatsvindt, dus niet zozeer een waarde, maar een voorwaarde". Aldus Ewoud Kieft in zijn laatste boek 'Vechten voor democratie'. Schrijver en historicus Ewoud Kieft publiceerde vele boeken en geschriften in o.a. Volkskrant, NRC en De Groene. Meestal gaat

het bij Kieft om mensen die zich afkeren van de gevestigde orde en daarna vervallen in radicalisering. Hoe stellen wij ons daar tegenover op? Want bij deze mensen biedt de ingeslagen weg soms geen mogelijkheid tot terugkeer. Mensen veranderen vaak zo ingrijpend dat hun dierbaren ze niet meer herkennen. Is radicalisering onomkeerbaar? Vaak spelen ook andere factoren een rol als b.v. eenzaamheid, teleurstelling, trauma, ziekte of gebroken vertrouwen. Het is vaak een combinatie van factoren, maar bepalender is de dynamiek die er op volgt, n.l. groepsvorming en de escalerende werking van geweld en conflicten. De aanknopingspunten voor een debat verdwijnen; mensen zijn niet meer te overtuigen, waardoor de situatie hopeloos is geworden. Hoe weerbaar is onze democratie om daar tegenspel aan te bieden? Kieft komt tot de conclusie dat de democratie altijd een ideeënstrijd nodig heeft, tegenstanders die elkaar fel bevechten en toch loyaal zijn aan elkaar. Dus ga uit van je eigen standpunt, wees daar ernstig, duidelijk en standvastig in, maar altijd in loyaliteit met de tegenstrever. Het alternatief is polarisatie die in z'n ergste vorm geen enkel debat meer oplevert, waarbij de koppen slechts tegen elkaar kletsen. Op zondag 3 november komt Ewoud Kieft naar Bergen aan Zee in het kader van 'Gedachten aan Zee', in alweer de vierde achtereenvolgende jaargang. Het Vredeskirkje is deze winter vijf zondagmiddagen het podium voor het thema 'Waar trekken we de grens'.

Toegangskarten
verkrijgbaar bij Stichting Kunstgetij

Stuk rood vlees in de publieke arena

door Jan Keijsper

Nadat ik gestopt was met werk kwam er voor het eerst in mijn leven een hond in ons huishouden. Of eigenlijk een halve hond. Het zit namelijk zo dat de buurvrouw heel graag weer een hond wilde hebben, maar niet 24/7. We hebben toen gezamenlijk voor de optie deel-hond gekozen; een halve week op, een halve week af.

Het beest weet niet beter want vanaf zijn roedel-tijd is dat zijn situatie geweest; hij oogt ontspannen en gelukkig. Wat mij verbaast als nieuwe hondenbaas is de andere bubbel waar ik in terecht ben gekomen. Vreemde mensen met een hond spreken mij zomaar op straat aan en ik hen.

We hebben het dan samen over Bo, Benji, Beer, Charlie, Chino, Coco, Floris, Fleur, Flinter. En dat is alleen nog maar vooraan in het honden-namen-alfabet.

Bij een volgende ontmoeting weet ik het ras van de hond en de naam meestal goed te herinneren. Sociaal onhandig als dat ik ben, geldt dat helaas niet voor de naam van de baas/bazin die aan de desbetreffende hond vast zit.

U zult inmiddels denken, waar zeurt deze man over hier in de PvdA nieuwsbrief.

Dat zit zo: uit de diverse politieke podcasts waar wij thuis naar luisteren (de stemming, betrouwbare bronnen), blijkt dat de afstand tussen de honden- en de politieke bubbel gering is.

Zeker nu de nieuwe PVV-regering er zit. Zo wordt er in die eerder genoemde podcasts vaak gesproken over Wilders en zijn kennel-honden.

Die stuurt ie op de meute af als er weer eens ophef over het een of ander moet worden gemaakt. Want liever een rel over een stuk rood vlees in de publieke arena dan een oplossing waar het land mee verder kan.

Ophef is het verdienmodel, een oplossing is dat niet. Voorbeelden uit die PVV-kennel die in de podcast figureren zijn bv Dion Graus en Raymond de Roon. En dat zijn nog maar enkele namen van de vele.

Helaas voor mij weet ik mij bij zo'n relletje altijd wel weer goed te herinneren hoe de eind-baas heet.

Minder vaak naar Verwegistan van Jaap Sterk

Lieve welbewuste lezers,

Wat een goed verhaal vorige maand van Simon van Geldorp over die prachtige bollen, persoonlijk wil ik daar nog even op voortborduren!

U en ik weten waarschijnlijk niet hoeveel land die bollen voor die 14 dagen gebruiken en die andere 350 dagen er voor dood bij liggen om hun gif in het drinkwater te spoelen! Het is echt onwaarschijnlijk veel, 24.000 hectaren oftewel een strook land (zonder wegen en water) van één kilometer breed en tweehonderdenveertig kilometer lang! Dat is dus een strook land van Dokkum naar Weerd, 14 dagen mooi en 350 dagen niet om aan te zien.

Voor BBB misschien een oplossing om de troep van onze overproductie van mest daar te lozen. Persoonlijk geniet ik ervan om door bossen te fietsen en naar vogels te luisteren en daar kunnen wij met ze allen van genieten 365 dagen lang.

Oh, dit heeft u natuurlijk al gelezen 21 oktober begon een bijeenkomst wereldwijd over natuurherstel in Colombia.

Wij Nederland kunnen daar geen fouten maken want wij schitteren daar door afwezigheid. Oh treurigheid, oh zaligheid, ooit krijgen wij spijt van onze nalatigheid.

Wij Nederland hebben toch 240 vierkante kilometer in de aanbieding voor biodiversiteit!

Dit ter afsluiting, Nederland subsidieert de elektrische auto en met de winst die meneer Tesla maakt organiseert die meneer ruimtereizen voor mensen die een VOC achtergrond hebben, anders kan je dat niet betalen. Voor zo'n tochtje gebruikt hij echt geen accu's voor het milieu.

Wanneer we echt wat aan een opkomende wereldramp willen doen met ons allen zullen we als consumenten goed moeten nadenken wat wij allemaal kopen en niet nodig hebben. Bijvoorbeeld, minder vlees, minder vaak naar Verwegistan vliegen, minder vaak alweer nieuwe kleren kopen.

Gelukkig hebben we op de lagere school rekenen geleerd en dat is brood nodig om serieus in de praktijk te brengen!

Journalist Peter d'Hamecourt

Groot kenner van de Russische geschiedenis maar ook een goede vriend.

door Kees de Bakker

Journalist Peter d'Hamecourt voorzag Poetins expansiedrift al in 2013, zijn herstel van het oude Sovjettijdperk

Het stuk van Jan Keijsper *Zum ewigen Frieden (maar niet heus) In de roos mei - juni 2024* doet mij denken aan de podcast die recent werd gemaakt door Inge Diepman en Sylia de Graaf. In het kader van de serie van Human *Wat blijft* hebben ze voor omroep HUMAN, een programma gemaakt over journalist en jarenlang Rusland-correspondent Peter d'Hamecourt voor NOS en AD, dat op 1 juni werd uitgezonden op NPO Radio 1.

Biografe en oud AD-collega Trix Broekmans, oud Rusland-correspondent en Ruslandkenner Hubert Smeets en ikzelf als de uitgever van tien boeken van Peter mochten ons verhaal vertellen over werken met Peter. In mijn geval vanaf 2006. We namen de boeken die hij schreef door en de conclusie was dat Peter al in 2013 en eerder voorzag wat Poetin in Rusland van plan was. Het doel was om oude Sovjet-landen weer terug te brengen onder zijn regime. Toen ik in 2006 en 2008 in Moskou en Sint-Petersburg was voor de presentaties van zijn boeken *Moskou is een gekkenhuis* (op de Nederlandse ambassade in Moskou) en *Petersburg, paradijs in het moeras* (in de oude-Hollandse kerk in Sint-Petersburg met burgemeester Ivo Opstelten van Rotterdam die mee was met de havenwerkgevers) was de stemming tussen Nederland en Rusland opperbest. Maar dat het land altijd al speelbal was van oorlogen, heeft hij bewezen in zijn boek *Toen Napoleon Maly verliet*.

Het Russische volk leed onder de tsaren, Lenin, Stalin, Chroestjtsjov, Breznev en in mindere mate Jeltsin. En herleefde onder de korte periode Gorbatsjov en zijn perestrojka. Maar toen we in het kader van het Nederland-Ruslandjaar 2013 de bundel *In de spiegel* maakten, waarbij Nederlanders over Russen schreven en Russen over Nederlanders, leek de Dutch village in Moskou al enigszins besmet. Veel dingen liepen in de soep. En de eerste Russische diplomaat die dronken in Scheveningen een aantal auto's ramde, veroorzaakte de een scheuring. Kort daarna werd ook een Nederlandse diplomaat uitgewezen. Peter bedacht dat het erger zou worden. En inderdaad: de Krim werd bezet en eigenlijk teruggehaald. Hij stelde voor om een maandboek

te maken over de opkomende agressie van Poetin, wat resulteerde in *Rusland in oorlog - Met zichzelf en de wereld*. Het maandboek begon in september 2013 en eindigde in juli 2014. De maand waarin MH17 werd neergeschoten. Toen dit actuele boek verscheen in augustus-september 2014 was ik zo vrij het omslag te voorzien van een ballon: *MH17 Slachtoffer van Poetins oorlog*. En hier bleef het niet bij, er kwam een vervolg: *Rusland in oorlog 2 - Met zichzelf en de wereld*, waarin Peter zijn maandboeken vervolgde. Je kunt zeggen dat Peter toen al voorzag dat Poetin steeds agressiever werd, de wereld de schuld gaf van zijn eigen ambities. Peter zag dus al in 2013 wat later in 2022 zou gebeuren: een poging tot inname van Oekraïne, wat in enkele dagen tijd zou moeten plaatsvinden. Een ambitie die niet waargemaakt werd en Europa werd wakker. Peter had nog andere ambities. Hij trok Europa door in het voetspoor van de grote Russische schrijver Fjodor Dostojevski. Hij bezocht alle kuuroorden, met name in Duitsland tot in Italië. Waar Dostojevski verbleef, steunend op voorschotten op zijn boeken, en een gedreven, verslaafde gokker bleek te zijn in casino's. Hij schreef *In het spoor van de Russische ziel - Dostojevski tussen Europa en Rusland*. Een aantal jaren geleden kreeg Peter een herseninfarct. Een kant van zijn lichaam is verlamd. Hij moet weer leren praten, schrijven, dat duurt lang, in zijn mails en apps zien we dat hij met woorden worstelt. Het herstel duurt heel lang. Als hij terug in Nederland is voor een korte tournee langs OP1 en Spraakmakers voor het boek *Een leven op zijn kop* van Trix is hij alweer aanzienlijk hersteld en hij wil weer optreden voor publiek, het gaat veel moeizamer, maar het lukt. Op 3 december 2023 verloor hij de strijd en overleed in zijn Franse woonplaats Savignac-de-Duras. Trix, Hubert (bij wie hij logeerde als hij in Nederland was) en ik verliezen niet alleen een groot kenner van de Russische geschiedenis maar ook een goede vriend.